

KİTAP İNCELEMESİ

Selda SÜZEN*

Bu çalışmada, orijinali İngilizce olan, Mel Silberman'ın "Aktif Öğrenme: Herhangi Bir Konuyu Öğretmek İçin 101 Strateji" isimli kitabı değerlendirilmiştir.

Öğrenme, bilginin öğrenenlerin kafasına boşaltılmasının bir sonucu değildir. Öğrenme, öğrenenin zihinsel gelişimini gerektirir. Açıklama ve gösteri yönteminin, kendi başına asla sağlayamadığı, gerçek ve sürekli eğitimi, aktif öğrenme gerçekleştirir. Aktif öğrenmede, öğrenciler, düşünerek, problem çözerek, öğrendiklerini uygulayarak beyinlerini kullanırlar. Aktif öğrenme, eğlenceli, destekleyici ve meşgul edicidir. Bilindiği üzere, öğrenciler en iyi, yaparak öğrenirler. Bu kitap, herhangi bir konu alanı için kullanılabilir özel ve pratik stratejiler içerir. Sınıfı canlandırmak için tasarlanan bu stratejilerin bazıları çok eğlenceli, bazıları tamamen ciddi, fakat hepsi öğrenmeyi ve hatırdaki tutmayı derinleştirmek amacıyla tasarlanmıştır. Aktif Öğrenme: Herhangi Bir Konuyu Öğretmek İçin 101 Strateji isimli bu kitap, dört bölümden oluşmaktadır.

Aktif öğrenmenin tanıtıldığı ilk bölümde, beyinin nasıl çalıştığı, öğrenme stilleri, öğrenmenin sosyal yönü ve aktif öğrenmeyle ilgili bilgilerin açıklandığı alt başlıklar vardır.

İkinci bölüm, öğrencilerin, dersin başından itibaren nasıl aktif kılınabileceği ile ilgili stratejileri içermektedir. Bu bölüm, her çeşit sınıf için buzcırcılar ve diğer açılış aktivitelerini içermektedir. Bu teknikler, işbirliği ruhunu yaratmak için grup oluşturma; öğrencilerin bilgi ve tutumlarını öğrenmek için öz-değerlendirme ve konu alanına ilgi uyandırmak için öğrenme ilgisi başlıkları altında açıklanmıştır.

Üçüncü bölüm, öğrencilerin, bilgi, beceri ve tutumları, aktif bir şekilde kazanmalarına nasıl yardım edilebileceğini açıklamaktadır. Bu bölüm, dersin ortasında kullanılabilir eğitsel teknikleri içermektedir. Öğretmen merkezli eğitimden kaçınmak amacıyla tasarlanan bu teknikler, tüm sınıf öğrenmesi, sınıf tartışması, yönlendirici sorular, işbirlikli öğrenme, duyuşsal öğrenme ve beceri gelişimi alt başlıkları altında açıklanmıştır.

Öğrenmenin nasıl kalıcı hale getirilebileceği anlatılan dördüncü bölüm ise, öğrenilenlerin yansımalarını ve öğrencilerin öğrendiklerini geleceğe nasıl uygulayacaklarını dikkate alır. Bu bölümdeki stratejiler, hatırdaki tutma ve özetlemeyi içeren gözden geçirme stratejileri; bilgi, beceri ve tutumlardaki değişimleri değerlendirme amacıyla, öz-değerlendirme; öğrencilerin sınıfın dışında öğrenmelerine nasıl devam edeceklerini belirleme amacıyla, gelecek planlama ve öğrencilerin finaldeki ilgi, duygu ve düşüncelerini paylaşmaları amacıyla, final duygusu alt başlıklarında sıralanmıştır.

Yazar son olarak, kitabındaki teknikleri, gereksinime göre adapte edip, yaratıcılığımızı da katarak kullanmamızı önermektedir.

Çağımızın gerektirdiği şekilde, öğrencilerin öğrenme ortamında başrolleri oynadığı aktif öğrenme yaklaşımı için, öğrenmenin her aşamasında kullanılabilir farklı teknikler sunması açısından başucu kitabı niteliğinde olan bu kitabın, öğretmen, öğretmen adayı ve eğitim alanında çalışan araştırmacılar için faydalı olacağı düşünülmektedir.

SILBERMAN, M. (1996). Active Learning: 101 Strategies to Teach Any Subject. 189 sayfa. Allyn & Bacon, A Simon & Schuster Company, Massachusetts.

* Arş. Gör., Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü ssuzen@gazi.edu.tr